

[Bertel Dahlgaard.]

at han, når han i finansudvalget stiller forslag om sådanne forhøjelser, i spareudvalget i stedet for foreslår lige så store ned-sættelser.

(Kort bemærkning).

Jensen-Broby: Der er også noget, der hedder forenkling og indskrænkning af personale, og det var min overbevisning, når jeg stillede mit forslag — og det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard kan ikke komme udenom, at forslaget er stillet —, at det burde tages i betragtning. Det er min overbevisning, at der er mulighed for forenkling og besparelser i administrationen, og derfor stillede jeg mit forslag. Det er rigtigt, at jeg har måttet være med til i finansudvalget at gå til forhøjelser, men det ærede medlem ved jo godt, at det er sket på de to punkter: de militære udgifter og lønningerne, hvor ingen af os to turde gå imod, fordi det var noget, vi ikke kunne ændre.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Jeg nærer aldeles ikke tvivl om, at der kan foretages forenklinger og rationaliseringer på forskellige punkter indenfor statens områder, ja på mange punkter. Det er det, vi arbejder med. Når man på redelig vis arbejder med den slags undersøgelser og tager hver ting for sig, så kommer man ikke med den umulige tanke, at en hvilken som helst af disse bevillinger skal nedskæres med 10 pct. uden nogen som helst begrundelse for, at det er rigtigt i det enkelte tilfælde.

Når det ærede medlem siger, at han stadig mener, det var rigtigt, hvad han foretog sig, må jeg vel opfatte det som en umådelig tilrettevisning af det ministerium, der sidder her.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: De allerfleste af os har vel med stor interesse fulgt denne debat, jeg har det i hvert fald. Den har i høj grad sit udgangspunkt i det indlæg, som den højtærede indenrigsminister pegede på, i den debat, som dengang udspandt sig, og de forhandlinger, som dengang førtes. Nu har spareudvalget arbejdet; såvidt jeg kan se, har det nået det resultat, som jeg skønnede forud for august-samlingen 1950. Nu er vi nået til en eller anden løsning. Det viser sig, at der ikke kan nås så for-færdelig meget. Det stemmer vel overens med, hvad de fleste af os havde ventet.

Jeg synes ikke, det ærede medlem hr. Jensen-Broby står så særlig pænt her, men når statsministeren ikke har sagt noget i denne debat, går jeg ud fra, at det er, fordi han også er enig i, at det forslag om 10 pct.s nedskæring af alle bevillinger, som det ærede medlem hr. Jensen-Broby fremsatte, stod helt for det ærede medlems egen regning og ingen politisk realitet indeholder. Eller tager jeg fejl?

(Kort bemærkning).

Jensen-Broby: Det ærede medlem hr. H. C. Hansen har slet ikke taget fejl. Det står helt og fuldt for min egen regning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 115 stemmer mod 6; 11 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formuesskatten til staten for skatteåret 1952—53.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2914; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 985).

Udenfor betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Alfred Jensen, Ragnhild Andersen og Aksel Larsen:*

Til § 1.

Stk. 4 affattes således:

„De i § 8, stk. 1—6, i lov nr. 149 af 10. april 1922 omhandlede fradragsbeløb forhøjes med 85 pct.“

Formanden: Sammen med denne sag behandles de tre følgende sager, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om udskrivning af en værneskat for skatteåret 1952—53.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3260; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 979).